

Renesance ve vědě

Představitelé renesančního umění a vědy mají zpravidla velmi široký myšlenkový záběr, jejich talent je všestranný, vystupují sebevědomě, jsou přesvědčeni o [síle](#) lidského rozumu a všechno se jim zdá snadné a jasné.

I přesto, že fyzika i matematika dosáhly během renesance pozoruhodných výsledků, chybělo ve fyzice přístrojové vybavení a chyběl přesný matematický aparát; ten byl nutný pro rozvoj samotné matematiky, ale i fyziky. Teprve až další vývoj matematiky a vynálezy přístrojů, kterými bylo možné studované závislosti proměřovat, povýšily fyziku na skutečnou experimentální vědu. Kromě [mechaniky](#) a optiky, které bylo možné zkoumat i bez měřících přístrojů, nemohla fyzika zkoumat další oblasti (tepelné jevy, elektromagnetické jevy, ...).

Přehled učenců, kteří žili a tvořili v době renesance, je zobrazen na obr. 113.

Luca de Pacioli (1445 až 1517)

Leonardo da Vinci (1452 až 1519)

Scipione del Ferro (1465 až 1526)

Nicolo Tartaglia (1499 až 1557)

Gerolamo Cardano (1501 až 1574)

Antonio Fiore (1506 až 1560)

Bernadinus Telesius (1509 až 1588)

Lodovico Ferrari (1522 až 1565)

Rafael Bombelli (1526 až 1572)

Giovanni Benedetti (1530 až 1590)

Giordano Bruno (1548 až 1600)

Simon Stevin (1548 až 1620)

Obr. 113